

на Балканатъ у *Наня Трифоновъ*. Азъ спорѣдъ уговорѣтъ пи, ще го намѣря въ Одринъ *«Тулумбаджиларъ Д. Тексиндисъ»*.

Василевъ ще подаде утрѣ рапортъ за отпускъ на който щѣлъ да се отговори до ид. сѣбота; слѣдъ което ще подаде прошение за откомандировка и ще замине за Ц-дъ — може наедно съ Попова.

Поповъ ще разгласи, че получилъ отъ дома си пари, че ще ходи въ Романия при Цанкова (за по нѣкоя чета), ще иска чрезъ Тенева и знаменски паспортъ за свободни излѣзъ и ще ходимъ азъ и Василевъ да му земемъ турски паспортъ. Слѣдъ това той ще се направи като че заминува по желѣзницата и тайно ще слѣзе въ Ц-дъ съ парахода. Въобще неговото трѣгване отъ тука ще зависи отъ работата съ Бѣли-вина и въ случай че се получатъ бомби или фишеци, той ще ги прѣкара въ Цариградъ и Одринъ, а Мусевичъ отъ тамъ въ Пловдивъ.

Словарѣтъ ще напише на чисто азъ и ще го дамъ да си го прѣпишатъ.

Но гелъ гелелимъ шамъ кесмесинѣ.

Когато ни свари К. Поповъ, пѣрвата му дума бѣше, както се бѣхме и уговорили снощи, да предложи формалното и тѣржественно обрѣчаніе, че се има преди всичко, нѣ—очи смѣртъта. Азъ повторихъ сѣщото Василиеву; запитанъ, захванъ да поизвраща въпросѣтъ, макаръ и съвсѣмъ съ добра ѣмисль, т. е. че смѣртъта «въ краенъ случай», а Мусевичъ като помисли че може той да се колебае малко, подхванъ нѣщо отечески — академически да разсѣждава, ако е възможно при пълното свѣриваніе на дѣлото, да избавимъ и живота си — и зададохъ отново категорическо питаніе Василиеву. Този нѣтъ той разтълкува по-добре мисельта си и отговори сѣщо тѣй категорически. Рѣкувахме се всички.

По сетѣ азъ подновихъ въпросѣтъ и за Мусевича, щото въ нужни случаи да се яви самъ той по полето на дѣйстви-вията, той поднови сѣщо тѣй зарѣчаніето си — и ний се и съ него рѣкувахме всички.

Най-сетѣ слѣдъ отхажданието на Василиева, Поповъ почна да тегли обрѣчаніето на Кривцова за 500-тѣ рубли, намѣри го незѣрѣлно и заманиво и показа, че въ всѣки случай би трѣбовало при извършванието на дѣлото, да има по 40 — 50 р. за случай на възможно, макаръ и крайне не-